BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA” SIBIIU

ANUL XXIII. Seria II. — No. 1115 — 4 pagini 7 LEI C. — Marți 30 Noembrie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60, Secretariat . . 5.91.36, Provincia . . 5.91.36, Tipografia . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an . . . . Lei 2000, 6 luni . . . . „ 1100, Autorităţi, Instituţii, cluburi: 4000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/930, Administrator Delegat: Al. Iliescu

Venus a confirmat forma de Sâmbătă, Juventus nu!..

...şi finala a revenit pe merit „negrilor” la scorul de 4-3

— Roş-albaştri conduşi cu 3-0, au reuşit să egaleze, dar în ultimele minute Venus şi-a asigurat victoria dintr'un penalty —

Finala, neaşteptată, a „Cupei Eroilor Footballişti” a furnizat un joc mai mult sau mai puţin agreabil. Şi când spunem acest lucru, ne gândim la aspectele diferite ale celor două reprize. In prima, Venus — mai bun — a prilejuit un joc iute, combativ şi de pase prin surprindere care a desorientat apărarea juventistă şi a creiat un spectacol plăcut. După pauză însă, jocul a slăbit şi circa 30 de minuie s'a jucat dela o poartă la alta cu mingi lungi degajate mai mult pentru a îndepărta pericolul de poartă, decât pentru a creia actiuni ofensive sau pentru a pasă lung vreunui partener. Un joc fără noimă, care putea mentine rezultatul. Aspectul acestei reprize a fost salvat oarecum de revenirea treptată a Juventusului dela sfârşitul matchului, sfârşit pasionant, dramatic chiar, la care a contribuit şi arbitrul.

Dacă din punct de vedere al facturei jocului partida a fost aşa cum a fost, în schimb lupta a fost pasionantă, a făcut ca tribunele să palpite şi să se joace într'o atmosferă de adevărată finală, în care contează goalurile marcate, nu spectacolul. Şi astăzi eficacitatea este foarte usor de realizat. Spectacolul foarte greu.

ŞI ARBITRUL POATE...

A învins Venus în această finală. Cu 4-3 (2-0), dar fixarea acestui scor necesită câteva comentarii.

Venus, până în minutul 68 conducea — pe merit — cu 3-0, dar Juventus începuse să-şi revină şi să-şi silească adversarul să se apere, să apere avantajul luat. Intr'adevăr, Venus era mai mult în apărare, pe când Juventus ataca mereu.

Şi dela 3-0 s'a ajuns la 3-1, apoi la 3-2 datorită unui penalty acordat prea usor de arbitru. Iordache a pătruns până la tuse şi de acolo a centrat usor. Mai bine zis a aruncat mingea în Iordache, care a fost lovit în mână. Acesta-i adevărul: nu Iordache a lovit mingea cu mâna, ci mingea mâna lui Iordache. Şi totuşi arbitrul a acordat penalty, deşi, dealtfel, intervenţia involuntară a lui Iordache nu a împiedicat o fază de goal. In direcţia unde se îndrepta uingea trimisă de Iordache nu era niciun juventist.

S'a bătut penaltyul şi după aceia rezultatul a ajuns la 3-3.

Revenirea Juventusului în repriza doua, cum şi jocul defensiv al Venusului făceau ca acest scor să fie just.

Venus merita să câştige după jocul furnizat în prima repriză, dar Juventus — după comportarea de după pauză — poate pretinde un match nul.

Şi totuşi a pierdut.

Printr'un 11 m. acordat în ultimile 10 minute.

Humis a scăpat pe extremă, s'a îndreptat spre careu, dar a fost atacat în flanc de Dragan. Un atac dur. Humis a căzut în careu şi arbitrul a acordat 11 m.

La fel de usor ca şi în cazul primului penaltv. Foarte usor şi ne-a făcut impresia că arbitrul a acordat acest penalty ca o compensatie. De aceia merită avertisment.

Aşa s'a ajuns la 4-3.

MERITUL „NEGRILOR”

Venus însă, a meritat victoria. A jucat la fel de bine ca şi Sâmbătă, pe când Juventus a jucat sub nivelul arătat în contra Rapidului. Ne-a făcut impresia de auto-încredere, că nu ia jocul în serios.

In schimb, negrii au mers foarte bine. Şi au arătat ce însemnează Andrei Rădulescu pentru Venus. Cu el Venus poate câştiga mult în eficacitate. Fără el, puterea de realizare a Venusului se micşorează cu cel puţin 50 la sută. Eri, Andrei Rădulescu n'a avut noroc în prima repriză; altfel ar fi câştigat fără emotii, detasat. Mai ales că apărarea Juventusului a fost sub forma-i obicinuită. Halfii în special.

După pauză, însă, roş-albaştrii au avut o revenire puternică dar echipa tot n'a mers ca Sâmbătă. De data aceasta atacul n'a arătat claritate în actiuni, aproape nici n'a existat în careul advers. Şi aici el a shootat. Foarte rar a tras la poartă.

Intr'un cuvânt, Venus a confirmat în totul forma arătată Sâmbătă; Juventus însă nu.

Şi diferenţa aceasta se putea traduce în cel mai rău caz prin scorul de3—2, adică fără goalurile arbitrului (cele două penaltyuri).

Cu puţin noroc şi cu un Andrei Rădulescu valid, Venus câştiga net şi n'ar mai fi dat ocazii la discuţii.

Dar e bine şi aşa.

Şi cu 4—3 a cucerit „Cupa Eroilor Footballişti” oferită de Rapid, eternul său rival.

REPRIZA VENUSULUI

Prima repriză în întregime, a aparţinut Venusului, care a jucat vioiu, cu ambiţie şi eficace în faţa porţii. Juventus nu s'a regăsit nici un moment şi rezultatul reprizei îl merită. 2:0 a fost chiar indulgent cu roş-albaştrii.

Deşi aceştia au contribuit la marcarea primului goal al Venusului.

In minutul 2, Ene este surprins în ofside. Popescu se pregăteşte să execute lovitura liberă, dar dă portarului. Prea încet însă, pentrucă Andrei Rădulescu a ajuns mingea înaintea lui Negru, pe care l-a driblat şi a tras în poarta goală: 1:0.

Venus se mentine în atac şi în min. 16 Andrei Rădulescu este pe punctul de a marca. Dar Negru îl plonjează în picioare şi se loveşte la picior.

Părăseşte terenul de-altfel, peste 2 minute pentru ca să reintre în min. 20.

Intre timp, o scurtă revenire a Juventusului rămâne fără rezultat. Cristea respinge odată, iar Fătu ratează a doua oară.

Şi în minutul 22, Venus înscrie al doilea goal, poate cel mai frumos: Orza degajează lung. Drăgan dă cu capul lui Negrescu şi acesta trage în Humis, care urmărise. Humis centrează la Ene, care pierde. Mingea a ajuns însă la Luca; acesta, venind în viteză trage dela 20 m. cu dreptul fulgerător. Negru n'a putut evita goalul.

In min. 23 Bărbulescu atacă prea dur pe Luca şi acesta este scos pe braţe pentru 9 minute.

In acest timp Venus joacă în 10 oameni şi totuşi atacă. Dar se loveşte (din nou) şi Andrei Rădulescu care este simplu figurant din min. 18.

Totuşi, în min. 34, un schimb cu Ene pune pe Humis în poziţie de shot. Negru iese, dar Humis trage în bară şi mingea este degajată.

Cristea şi Negru salvează două situaţii periculoase, după care urmează un diferend Drăgan — Ene aplanat imediat.

REVENIREA

După pauză, jocul slăbeşte şi devine anonim. Se joacă puţin brambura, cu mingi lungi, fără sens.

Incepe să se lege însă, încet-încet şi evoluţia scorului a salvat măcar aspectul acesta, al pasiunei.

Venus marchează al treilea goal în min. 48. La un atac pe dreapta, se produce învălmăşeală. Trag mai mulţi jucători până a ajuns la Humis care a reluat cu capul în goal: 3-0.

Asistenţa începe să anticipeze un scor mai mare, dar Juventus îşi revine, înscrie un goal la o învălmăşeală (m. 68), prin Flamaropol, obţine un penalty, în min. 72 pe care-l transformă excelent Bărbulescu şi la 3-2 jocul s'a înverşunat. Se joacă dur şi cu ambiţie şi peste 2 minute (min. 74), Naciu scapă pe tuşe, driblează pe Crum, se apropie de linia de corner (cam la 3 m. de poartă), Cristea îi ese înainte, dar Naciu trage cu e-

(Continuare în Pag. III-a)

Orza degajează cu capul

U.A.B. A CAŞTIGAT CATEGORIC CAMPIONATUL NAŢIONAL DE CROSS...

...deşi Stadiul Român ocupă primele două locuri în clasamentul individual

Campionatul de cross al anului în curs a fost o alergare interesantă şi poate destul de surprinzătoare deşi favoriţii au câştigat comod. E adevărat că UAB n'avea cum să piardă, iar Dinu Cristea — în virtutea tradiţiei se impunea ca virtual învingător. Dar deşi pronosticurile majorităţii au fost confirmate, cursa în fond a prezentat destule surprize pentrucă să rămână interesantă.

Au luat startul 92 de concurenţi dintre care au terminat 64. Spectatori destui, oficiali mai numeroşi decât altă dată şi mulţi, foarte mulţi iubitori ai atletismului. Să amintim în treacăt: General adj. Emil Pălăngeanu, prof. Ion Gheorghiu, Neagu Boerescu, C.tin Leoveanu, prof. Camil Morţun, Virgil Ioan, Ion Baicu, Alex. Ghimpeţeanu, Victor Braida, ing. Radu Filitti, profesor V. Orăşanu, Eug. Stoian, Alex. Koenig, Ion Iorgulescu, Teodor Popovici, prof. V. Popescu. Dintre atleţi vechi şi noi, au preferat crossul unui cinematograf: Havaleţ, Lăpuşan, Yost, Ion Şimu, Andrei Şimu, Ion Moina, Ciotea, V. Cont, Vasile Firea, Aurel Lupan.

A câştigat UAB

Desigur că victoria de eri a UAB-ului e un fapt banal. Nimeni nu se gândea că braşovenii pot pierde, deşi au venit fără Pandrea. Nici chiar cei mai romantici optimişti bucureşteni. Şi totuşi, privind depe hipodrom sosirea, văzând cum sosesc Dinu Cristea şi Teodosiu, ai avut un moment impresia că Stadiul Român a răsturnat orice pronostic. Inutilă presupunerea, căci în patru locuri următoare, UAB a dovedit omogenitatea de care ne-am convins de atâtea ori. Indiscutabil că braşovenii au reuşit totuşi o victorie mare. Căci a învins comod, poate cu mult mai uşor decât puteam bănui. N'avem spaţiul pentruca să insistăm asupra clasamentului. O vom face într'un număr viitor.

SURPRIZELE CURSEI

Desigur că, privind clasamentul, orice cunoscător observă absenţa lui Radu Ioniţă şi locul ocupat de Tălmaciu. Feroviarul a abandonat la poarta hipodromului într'un moment în care nu ameninţa absolut de loc supremaţia primilor sosiţi. Motiv mai mult sau mai puţin serios, dar care dovedeşte o vădită lipsă de antrenament. O altă surpriză, de data aceasta plăcută, cursa făcută de Vlăduică. Braşoveanul a terminat înaintea unor atleţi cu destul renume, dintre care e suficient să amintim Niculae Niculae, Chicomban, Podolenco şi Marin Cornel.

STADIUL ROMÂN

Stadiul Român a pierdut mai dur decât presupuneam. Girescu a fost învins din nou de Podolenco şi în plus şi de Marin Cornel. Doi adversari bucureşteni pe care în condiţiuni normale nu i-ar fi precedat. O eclipsă de formă? Poate. Dar mai justă e părerea că Girescu nu poate prea mult într'o alergare de lung metraj. Apoi Stadiul Român n'a avut al patrulea om, Paul Popescu clasându-se inexplicabil la locul 37, după o serie întreagă de nume mai puţin cunoscute.

Dintre celelalte grupări remarcăm prezenţa Universităţii din Sibiu, care a ţinut să ia parte la această tradiţie atletică, deşi nu putea forma o echipă de prea mare suprafaţă. Bun locul ocupat de PTT, care a reuşit să întreacă Victoria şi V. Dacia. Un cuvânt bun pentru celelalte „provinciale”, CFR—Timişoara şi reprezentativa Districtului Giurgiu.

Mai multe comentarii în reveniri.

REZULTATELE TEHNICE

1) Dinu Cristea, St. Român;

Hipism în pagina III-a)

Concurenţii trecând peste unul din obstacolele parcursului.

Duminică şi Luni

U. Tricolor
Juventus
Venus
Rapid

în cupa

PETEA VALCOV

Dacă timpul se menţine favorabil — şi sunt destule şanse pentru asta — sportivii bucureşteni vor putea asista la destăşurarea unor înverşunate matchuri pentru un trofeu de mare valoare şi de mare simbol: Cupa „Petea Vâlcov”.

Participanţii sunt cei cari s'au întâlnit recent în „Cupa Eroilor”.

Venus, Unirea Tricolor, Rapid şi Juventus vor juca Duminică — prin tragere la sorţi — şi Luni — finala între învingători — pentru a se desemna câştigătorul preţiosului trofeu.

E o competiţie de largă rezonanţă în inimile spectatorilor. Rămâne numai ca vremea să nu fie ingrată cu iniţiativa organizatorilor.

Unirea Tricolor a terminat,

însfârşit, la egalitate cu Rapid 2:2 (1:1)

Jocul Rapid—Unirea Tricolor a reeditat în parte partida de campionat.

A dominat ia. Unirea Tricolor şi Rapid a fost la un pas de victorie. Şi ar fi terminat, desigur, învingător dacă în repriza a doua nu juca Sony Niculescu, care a egalat de două ori.

S'a jucat cu voinţă, iute şi uneori destul de clar. Unirea Tricolor a combinat mai bine, a fost superioara în câmp dar Rapid a jucat mai bine în apărare şi a atacat mai periculos în careul advers.

Echipele au prezentat forma ii incomplete dar aceasta este un lucru fără importanţă deoarece Petrescu şi Moldoveanu au fost înlocuiţi fără greşeală de Teodorescu (Sportul Studenţesc) şi Lenghel.iu.

Rezultatul matchului este real. Echipele au câştigat câte o repriză şi au marcat goaluri asemănătoare. Scorul nu poate fi discutat căci reprezintă destul de corect raportul de forţe de pe teren.

Se poate spune că Unirea Tricolor ar fi putut scoate un rezultat mai bun dacă ar fi jucat Sony Niculescu de la început; dar presupunerile n'au nicium rost, deşi în repriza întâia, înaintarea oboreană a ratat ocaziii mai mult sau mai puţin clare tocmai din lipsa unui centru atacant.

Intr'adevăr, Unirea Tricolor a intrat pe teren cu Ciciotoiu centru atacant şi a pierdut cel puţin un goal. La repriză, echipele au făcut fiecare câte o schimba e. La Rapid, a ieşit Popa şi a intrat Răşinaru, iar la Unirea Tricolor a intrat Sony Niculescu şi a ieşit Florian Marinescu.

Ciciotoiu a trecut din nou pe aripă şi atacul oborean n'a jucat poate tot atât de frumos ca în prima parte dar a fost mai eficace.

Nu este însă mai puţin adevărat că jocul puţin comun, care în cea mai mare parte se datoreşte Unirii Tricolor se explică prin nervozitate.

Oborenii au jucat, într'adevăr, prea nervos pentru un match amical. Rivalitatea dintre aceste două echipe şi dorinţa extraordinară de revanşe au făcut ca Unirea Tricolor să nu mai joace calm.

După pauză însă, oborenii şi-au revenit şi deşi nu au mai dominat au câştigat teren.

Căci matchul acesta a fost destul de ciudat. Inainte de pauză a dominat Unirea Tricolor şi a marcat Rapid, ca de obiceiu. In cea de a doua parte a matchului, jocul a fost egal şi a marcat de două ori Unirea Tricolor.

UN GOAL FEROVIAR DUPA MULTE OCAZII OBORENE

Hotărârea înverşunată a Unirii Tricolor de a câştiga a apărut din primele minute. Oborenii au atacat puternic deşi incoherent şi au tras câteva shoturi precise, pe care Sadowsky le-a blocat calm.

Antrenat de Johny Dumitrescu, care ieri a jucat foarte bine, atacul oborean a stăpânit mingia şi a combinat cu destulă precizie şi ineficacitate.

Şi după mai multe ocazii ratate de Unirea Tricolor, a marcat Rapid.

A fost un goal mai mult sau mai puţin gratuit. A centrat Bogdan şi Lungu, de pe aripa dreaptă, a intrat cu mingia în goal. Ştefan Ionescu putea să intervină şi la centrarea lui Bogdan şi la acţiunea lui Lungu.

Se părea că Unirea Tricolor va egala dar shoturile oborenilor n'au putut găsi poarta. Au creat numai emoţii.

Pauza a găsit pe Unirea Tricolor în atac.

EGALAREA ŞI TRADIŢIA

La reluare, Unirea Tricolor a intrat pe teren în zece oameni. Sony Niculescu nu se echipase încă.

Rapid a jucat cu Răşinaru, half centru, Urechiatu, mijlocaş dreapta şi Wetzer III, inter dreapta.

Venirea lui Sony Niculescu a coincis cu un moment comun în jocul Unirii Tricolor, dar pe urmă s'a clarificat totul.

Egalarea s'a produs destul de târziu şi a fost urmarea unei învălmăşeli. O mingie centrată de Lupu Mihăilescu a produs învălma-

(Continuare în pag. III-a)

Clasamentul Cupei Eroilor Footballişti

Incă odată Rapid a pierdut o cupă. Leaderul campionatului naţional ocupă ultimul loc în clasamentul competiţiei de la ANEF.

Intr'adevăr, iată clasamentul după cele patru jocuri:

1. Venus	2	2	0	0	10:6 4
2. Juventus	2	1	0	1	8:6 2
3. Unirea Tricolor	2	0	1	1	5:8 1
4. Rapid	2	0	1	1	4:7 1

Rapid în ultimul loc şi Venus, în primul. Rapid a încetat să mai fie o echipă de Cupă?

POST SCRIPTUM LA BOX...

Splendida reuniune a finalelor regionale de box ne sugerează — alături de elogii pentru pugilişti şi maeştri — câteva observaţii cari vizează unele obiceiuri balcanice încă în vogă la noi...

Incepem cu o durere personală — masa presei. Câteodată se azează la dânsa şi gazetari. In genere însă găsim alte persoane care iubesc perspectiva apropiată a luptei şi au un cult de a-i urmări pe combatanţi de lângă frânghia ringului. Vor să-i vadă pe boxeuri de aproape, să-i simtă, eventual să-i pipăe. Să-i observe mai ales — plăcere exersată de fisionomişti. Organizatorii s'au obişnuit să nu mai pună bileţele cu numele gazetei sau al redactorului respectiv. Ele sunt rupte cu o eleganţă plictisită de către domnii spectatori.

Dacă vrei să-ţi iei locul şi-l baţi încetişor pe umăr, pe domnul spectator, îţi răspunde scandalizat invocând dreptul primului ocupant. Trebue să te resemnezi, aşteptând o eră mai favorabilă, a bunului simţ.

Alt capitol e acel al secunzilor. Sfătuitorul din pauză, prietenul tehnic, pedagogul din fiecare minut de odihnă al bătăliei. El stă însă în colţul lui agitat, strigă, îşi difuzează sfaturile lui cu o rară violenţă verbală care acoperă şi domină vacarmul.

Silueta lui se profilează câteodată gigantic peste acest eşafod de frînghii ca un Sanson al unor ghilotine moderne, şi suprimă vizibilitatea spectatorilor pe o rază de mai mulţi metri, supără, enervează, impacientează... Secundul e un entuziast care nu-şi controlează emoţiile, e un „batailleur” din afara careului şi a regulamentului, e un al „treilea” fraudulos în luptă, un sincer sbuciumat care se cheltueşte inutil printr'o furioasă dialectică a urletelor.

I-am vrea pe aceşti secunzi mai disciplinaţi şi mai taciturni — nu e un aspect care ne recomandă ugreabil, e mai degrabă o reminiscenţă a psihologiei de cartier care ar merita să fie abandonată cu entuziasm.

Apoi spectacolul din colţul ringului, la pauză. Stai cu groază şi te pitieşti când auzi sunetul gongului. Din două părţi pornesc pe diagonala careului, peste pălăriile şi capetele spectatorilor, duşurile generoase din căldarea cu apă a secundului. Boxeurul e îmbăiat de mai multe ori în cursul aceluiaş match, şi spectatorii la fel. Podeaua ringului capătă reflexe de patinoar, lupta pugilatului are faze suplimentare de hockey, neaşteptate figuri care trădează şi la combatanţi virtuţi polisportive şi se degajă impresia unui spectacol multilateral cu adiacenţe de canotaj şi natatie. Ar fi atât de simplu şi de frumos ca fisionomia tumefiată a luptătorului să fie ştearsă uşor cu un burete, dacă se poate chiar curat.

Iar arbitrii....

Arbitrii nu i-am vrea pe ring îmbrăcaţi în costum de stradă, fiindcă atunci de ce n'ar apărea şi boxeurii în pantofi golf? O ţinută sportivă, cămaşe albă, cu insignă — orbitrul reprezintă un for oficial şi când păşeşte pe rng ca să dirijeze onest o luptă loială nu poate fi îmbrăcat tot aşa ca atunci când se duce să ia un excelent şprit la bodega cu prospături matinale.

Nu spunem toate acestea cu aerul de a da lecţii, dar dacă iubim cu toţii acest incomparabil sport, o putem face chiar dacă se prezintă mai îngrijit.

Şi o femeie foarte frumoasă te desgustă când practică la refuz neglijenţa fizică şi vestimentară.

A. Iftimie